

XLVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Lønninger for de i Ministerierne, med Undtagelse af Udenrigsministeriet, Krigsministeriet og Marineministeriet, ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.

(Udgivet af Folkethingets Udvalg den 25de Marts 1870).

Naar man foreløbig seer bort fra den Afdeling af Finantsministeriet, som omfatter Revisionsvæsenet, har ved Behandlingen af nærværende Lovforslag Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af overhovedet at bevare Embedsstillinger som de nuværende Departementschefer og Generaldirecteurs som faste Led i Ministeriernes Organisation i første Række maattet blive Gjenstand for Udvalgets Overveielse. Et Mindretal af Udvalgets Medlemmer formener i denne Henseende, at det undertiden kan være vanskeligt for en Minister at overvinde den Modstand, som blandt det i Ministeriet ansatte Embeds personale og da navnlig hos vedkommende Departementschefer paa Grund af Meningsforskjel kunde befrygtes at ville møde hans Planer til Forandringer paa Lovgivningens og Forvaltningens Omraade, selv om disse Planer støttes af Folkerepresentationens Fleertal, og at det af Hensyn hertil, for at lette Overgangen til en virkelig parlamentarisk Regjering, vil være af Betydning, at der indrømmes en Minister et friere Valg af de Mænd, som han vil benytte som Medlemmer mellem sig og sit Ministeriums Embeds personale, end det er foreneligt med fast Ansættelse i disse Stillinger. Mindretallet af Udvalget foreslaaer derfor principalt, at Departementschefeposterne i Indenrigs-, Justits-, Kirke- og Undervisningsministeriet samt i Finantsministeriets Centralbestyrelse og endvidere Em-

bederne som Generaldirecteur for Skattevæsenet samt for Postvæsenet bortfalde ved indtrædende Vacance og erstattes ved 6 Generalsecretaerer, Een for hver af de nævnte Afdelinger. Skjøndt man antager, at en Minister i Almindelighed i disse Stillinger vil benytte en af de til Ministeriet hørende Embedsmænd, maatte der dog i denne Henseende være overladt ham aldeles frit Valg. Lønnen for en Generalsecretaire formener Mindretallet passende at kunne foreslaae fastsat til 4,000 Rd. aarlig, hvorimod der ikke vil blive Tale om at tillægge ham Pensionsret som Generalsecretaire, da denne Embedsmænd, som alt antydet, ikke bør have kongelig Adcævnelse, men frit vælges af vedkommende Minister og, saafremt Gjenvalg ikke finder Sted, fratræde Stillingen i samme Dieblis, som den Minister, der har valgt ham, afgaaer. Den Indvending, som væsentlig forhindrer Udvalgets Fleertal i at slutte sig til Mindretallets Anskuelse i dette Punkt, at en saadan Ordning let vil føre til Usikkerhed og Bakken i de Grundsaetninger, der lede Administrationen, kan Mindretallet ikke tillægge nogen afgjørende Vægt. Mindretallet antager nemlig, at vedkommende Ministeriums fast ansatte Personale, navnlig vedkommende Controchefer, altid ville være i Besiddelse af det fornødne Kjendskab til de Forudsætninger, hvorfra Forvaltningen tidligere er gaaet ud, og at der som Følge heraf ikke er Anledning til at befrygte, at foreslaadende